

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 122.171 van 14 augustus 2003  
in de zaak A. 140.107/IX-3892.**

In zake :       Sven FRANCQUE,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  advocaat A. CLABOTS,  
                  kantoor houdende te HASSELT,  
                  Thonissenlaan 42-44/3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van  
Landsverdediging.

---

**DE VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Sven FRANCQUE, geneesheer-  
kapitein bij de krijgsmacht, op 7 augustus 2003 heeft ingediend om bij uiterst  
dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van  
de beslissing genomen op 8 juli 2003 door de minister van Landsverdediging  
houdende weigering hem toelating te geven om een bijbetrekking uit te oefenen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde  
verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2003 waarbij de terecht-  
zitting bepaald wordt op 12 augustus 2003, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. ILSEM, die verschijnt  
voor de verzoekende partij, en van majoor militair administrateur A. DE DECKER,  
die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur  
R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker geneesheer-kapitein is bij de Krijgsmacht, gespecialiseerd in de gastro-enterologie; dat naar eigen zeggen hem een betrekking als geneesheer-specialist aangeboden werd bij het Universitair Ziekenhuis Antwerpen (UZA); dat -volgens verzoeker in november 2002, volgens de verwerende partij op 17 januari 2003- hij een aanvraag indiende om een cumulactiviteit in te dienen; dat zijn overste blijkens een advies van 17 januari 2003 oordeelde "dat verzoeker kan voldoen aan de voorwaarden om een bijbetrekking uit te oefenen"; dat niet wordt betwist dat verzoeker reeds sinds januari 2003 de bedoelde cumulactiviteit heeft uitgeoefend; dat zijn aanvraag op 8 juli 2003, met de thans bestreden ministeriële beslissing, werd geweigerd omdat verzoeker gedurende de zes laatste maanden slechts 60 dagen halftime zou hebben gepresteerd en dat hij zijn bijbetrekking gedeeltelijk wenst uit te oefenen tijdens de diensturen, die reeds zeer beperkt zijn, zodat de uitoefening ervan een negatieve impact zal hebben op verzoekers werkelijke beschikbaarheid voor Defensie; dat die beslissing eerst op 30 juli 2003 aan verzoeker ter kennis zou zijn gebracht; dat hij op 2 augustus 2003 is vertrokken naar Afghanistan en die opdracht tot 2 september 2003 zal duren;

2. Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat wat de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft verzoeker vooreerst uiteenzet dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte uiterst dringend moet worden geschorst, dat immers op 8 juli 2003 door het ministerie van Landsverdediging beslist werd dat het uitoefenen van het bijberoep aangevraagd met een model B werd geweigerd, dat deze beslissing aan verzoeker eerst werd medegedeeld door zijn overste op 30 juli 2003, dat verzoeker niet eerder op de hoogte van de beslissing was en derhalve niet eerder heeft kunnen ageren, dat hij op 2 augustus 2003 naar Afghanistan vertrok met het Belgisch leger, dat in tussentijd in allerijl de raadsman van verzoeker werd ingelicht,

dat de correspondentie tussen verzoeker en diens raadsman moeilijk is moeten verlopen tussen België en Afghanistan zodat huidig verzoek werkelijk zo spoedig als enigszins mogelijk werd neergelegd, dat uit een en ander blijkt dat verzoeker wel degelijk voldoende diligent is geweest om zijn verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot de Raad van State te richten, dat het gebruikte tijdsbestek, gezien de uitzonderlijke omstandigheden door de late mededeling van de inhoud van de bestreden beslissing en het daaropvolgend verblijf in Afghanistan, noodzakelijk was om de vordering tot schorsing degelijk voor te bereiden;

Overwegende dat verzoeker vervolgens stelt dat volgens paragraaf 508 van het tuchtreglement van het leger de beslissing reeds uitwerking is beginnen krijgen, dat de uitwerking ervan derhalve met uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden geschorst, dat de draagwijdte van de beslissing een rechtstreekse invloed heeft op de inkomsten van verzoeker, alsook en bovenal op de verdere uitbouw en ontplooiing in het kader van zijn carrière als geneesheer in de gastro-enterologie, dat voor zover verzoeker deze functie in de gastro-enterologie niet langer kan uitoefenen aan het UZA, hij zijn erkenning verliest, dat zonder erkenning hij nooit meer de gastro-enterologie kan beoefenen, dat verzoeker niet in de mogelijkheid is, door zijn huidige verblijf in Afghanistan, in opdracht van het leger, om de nodige schikkingen te treffen, dat hij op die wijze ongewild is blootgesteld aan het oplopen van een tuchtstraf, dat het een en ander onredelijk is nu de bestreden beslissing is genomen op basis van manifest foutieve feitelijke gegevens, verschaft of niet door de oversten van verzoeker, dat hij onmogelijk 'onverwijd' zijn cumulactiviteiten kan stopzetten, dat daarom het huidig verzoek tot schorsing van de bestreden beslissing wordt ingesteld, dat hij vooreerst binnen de periode na datum van de bestreden beslissing in Afghanistan, in opdracht van het leger nota bene, verblijft zodat hij in het kader van de uitvoering van de bestreden beslissing geen enkele maatregel kan nemen, dat de betrekking in bijberoep hem werd aangeboden na zijn excellente studieresultaten, dat hij de mogelijkheid genoot om zich te specialiseren en in die zin zijn functie in het UZA uit te oefenen, dat hij zich met de uitoefening van deze taak uiteraard steeds meer in zijn specialisme bekwaamt, dat deze mogelijkheid - die nochtans ook zijn functie bij het leger ten goede komt - onmiddellijk wegvalt in geval van onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing, dat de 'onverwijld' uitvoering van de bestreden beslissing de verdere carrièremogelijkheden van verzoeker, "een veel belovend arts", in de weg staat, dat verzoeker derhalve zeer spoedig, onmiddellijk zelfs, een ernstig moreel en financieel

nadeel zou kunnen lijden ingevolge de onmiddellijke uitvoering van de beslissing, waarvan de uitwerking op dit ogenblik wel degelijk reeds van kracht is;

3.2.1. Overwegende dat de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid het normale verloop van de rechtspleging verstoort en, meer bepaald, de rechten van verdediging van de andere partijen beknot en de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak beperkt; dat zij dan ook enkel aangewend mag worden wanneer blijkt dat een schorsing volgens de gewone procedure onmiskenbaar te laat zou komen om het aangevoerde nadeel te vermijden of weg te nemen;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker weliswaar zonder dralen met een verzoek tot schorsing is opgekomen tegen de bestreden handeling; dat hij daarmee echter niet aantoonde dat, na het even snel instellen van een gewone vordering tot schorsing, een uitspraak daarover binnen de normale termijn te laat zou komen om de gevreesde nadelen teniet te doen;

3.2.3. Overwegende dat paragraaf 506, d, van het tuchtreglement, luidens welk de betrokkenen het stopzetten van hun cumulactiviteiten onverwijld dienen te melden, blijkbaar enkel van toepassing is op de militairen die van de minister van Landsverdediging een toelating hebben bekomen om cumulactiviteiten te verrichten, en dat verzoeker deze toelating nog niet bezit; dat hij trouwens, doordat hij die activiteiten reeds uitoefent zonder de vereiste toelating, wellicht geacht moet worden in overtreding te zijn met andere tuchtbepalingen, maar het dan niet de onmiddellijke schorsing van de weigering hem die toelating te verlenen is die zijn toestand zal regulariseren en het risico van een tuchtsanctie zal wegnemen; dat in zoverre kan worden aangenomen dat verzoekers cumul voorlopig werd getolereerd -zie het advies van zijn overste- en de weigering van de toelating voor hem dan betekent dat hij er onmiddellijk een einde moet aan maken, dan nog niet blijkt dat een schorsing volgens de gewone procedure onmiskenbaar te laat zou komen; dat, vooreerst immers, verzoeker momenteel belast is met een opdracht in het buitenland en hij zolang deze duurt geen betrekking bij het UZA kan uitoefenen; dat ook als die gewone schorsingsprocedure niet binnen de termijnen die de wet stelt tot een einde wordt gebracht, verzoeker -gesteld dat hij effectief op 2 september 2003 terugkeert- niet meer dan enkele weken of weinige maanden verstoken blijft van het uitoefenen van zijn nevenbetrekking bij het UZA en het onwaarschijnlijk lijkt dat hij daardoor het risico loopt zijn erkenning te verliezen; dat hetzelfde geldt voor het gevreesde pecuniair nadeel waarvan verzoeker, die overigens een vast inkomen heeft als

geneesheer-officier bij de krijgsmacht, niet aantoon dat het niet ten gevolge van een vernietigingsarrest kan worden hersteld; dat de beweerde manifeste onwettigheid van de bestreden beslissing geen uitstaans heeft met dringende noodzakelijkheid; dat ook de andere gegevens die verzoeker aanvoert hoogstens kunnen wijzen op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel maar geenszins aantonen dat dit nadeel enkel door een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid teniet kan worden gedaan;

3.2.4. Overwegende dat de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is vervuld; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

### **B E S L U I T :**

#### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

#### **Artikel 2.**

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien augustus 2000 en drie, door :

|        |                   |                      |
|--------|-------------------|----------------------|
| de HH. | J. DE BRABANDERE, | kamervoorzitter,     |
|        | F. RIEBBELS,      | toegevoegd griffier. |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**F. RIEBBELS.**

**J. DE BRABANDERE.**